

L'HORA NOVA

No hi poden haver enemics disfressats

Ha estat el problema viu de tothora, d'ençà que esclatà la revolta feixista, aquest dels incontrolats, dels que feren i fan la justícia al seu caprici, en ple desacord amb els organismes de govern responsable. Per ell, perquè no existís, han bregat constantment les multituds antifeixistes que han sentit i senten la gravetat enorme d'aquests instants, i per ell, a fi de què en un més enllà molt pròxim no sigui el que és, i si una cosa morta, hom porta a terme ara l'actitud governamental decidida del moment. Coneixent-la, i coneixent també els qui actualment dirigeixen dels alts llocs els destins de les terres espanyoles i catalanes, arribem al convenciment de la realització immediata d'aquella política neta i clara, posseïdora de l'estricta justícia, que ha de portar-nos la victòria i la seva consolidació definitiva.

Ens hem planyut en tot moment de l'acció ininterrompuda d'aquells revolucionaris que han entès i entenen encara que per ésser-ne del tot, més que tothom, els hi precisa destruir i anul·lar valors i no fer res per a construir i guardar allò que en un demà pot ésser-nos útil. La guerra que estem sostenint n'ha patit les conseqüències de l'existència d'aquests que gosen dir-se antifeixistes, i les segueix patint i les continuarà si unes mans fermes no posen fi als capricis governamentals que sovint tenen i a les pràctiques de comandament que assiduament es veuen. Un govern que governi, — com dèiem dies passats — serà la cura radical del moment i la que privarà la brotada desagradable del demà.

Veia clara abans d'ahir, la política del present, el digne successor de Macià a la Presidència de Catalunya, en Lluís Companys, en condemnar públicament els actes vandàlics portats a cap pels incontrolats, pels qui estudien la implantació del «gangsterisme» al nostre poble; i la veia també en dir que per dur a terme ràpidament el triomf de l'antifeixisme, calia l'estreta unió dels que en són veritablement. Això és; no unió amb els qui dicten lleis i les implanten a la seva manera, sinó amb els qui aquesta cosa condemnen mentre acaten amb tota exactitud les disposicions que emanen dels alts organismes governamentals creats pel poble.

Un govern que governi i unes masses que compleixin les seves disposicions. Heus ací el que han d'ésser les actituds de tots els antifeixistes; un govern que governi, com pot governar,

essent representant de les dues centrals sindicals que es troben en el territori de la República i essent-ho també de les forces polítiques que la defensen. Cap ací tots els nostres esforços, esforços que sempre han d'anar desproveïts d'afanys partidistes. Unitat d'acció de tots els qui la volen ben noble i ben sencera. Cervell clar per a fugir de temptacions que a cap fi estable conduïxen.

No som, nosaltres, dels del grup que prediquen «pau entre els homes de bona voluntat» i que tot ho fan per tal de què aquesta pau no sigui mai un fet real. Volem aquesta, però amb base sòlida, o sigui amb justícia social, aquella que és tant apartada de la que defensen els feixistes espanyols. Entenem que l'obra que realitzem avui, essent només en els inicis, ha de servir pels que vindran a fi de què gaudeixin de la convivència social que és necessària per viure humanitàriament.

Lluny les guerres que serveixen per satisfer anhels de partits o de classes, però progrés humà sempre. Ara la sostenim, aquesta guerra que és a casa nostra, perquè ens l'han declarada precisament els enemics del progrés humà que volem. La sostenim i la guanyarem. El poble no vol recular, no vol fer marxa enrera i quan el poble ha dit la seva darrera paraula, difícilment poden surar les pretensions del seu enemic, per més que es cerquin ajuts a les zones marroquís i a les terres del Rin.

Però quan la lluita està com la nostra del moment — cal repetir-ho a cada instant — no hi poden haver enemics disfressats que s'emparin en el voleiar d'una bandera. No hi poden haver «valents», ni savis, ni dirigents, que prenguin iniciatives per compte propi, des de llocs que no estan reconeguts com a organismes de govern. La gravetat de la mateixa, no ho permet. Han d'extirpar-se de la terra que els serveix per a fer fracassar allò — la victòria nostra — que és l'ànima més gran de l'hora suprema de l'avui.

Endavant, units, ben units, tots. Que ens animi el triomf proper, el net, el just, el que volen privar tots els feixistes nacionals i estrangers. Obediència i disciplina. Els obstacles els saltarem fàcilment i el futur el crearem pensant i treballant, sabent quina és la nostra missió a tothora per a procurar la felicitat dels que han de succeir-nos.

J. C. R.

ELS VIGATANS QUE LLUITEN FORA DE LA NOSTRA CIUTAT AMB LES ARMES A LA MÀ, PER AIXEFAR EL FEIXISME, SERAN OBSEQUIATS

L'Ajuntament local, no oblidant la Diada del Milicià, obsequiarà, el dia d'Any Nou, als de la nostra ciutat que lluiten lluny d'aquesta, amb les armes a la mà, per tal d'aixefar el feixisme, amb un present. Aquest consistirà en una capsa de cartró dintre la qual hi haurà: pots de llet condensada, embotit, torrons, xocolata, cigars i vi dolç.